

ת"פ 29226/09/12 - מדינת ישראל נגד אליהו בנחמו

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 29226-09-12 מדינת ישראל נ' בנחמו

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליהו בנחמו

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד טל גלאון

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של היזק בזדון.

תמצית עובדות כתב האישום הן כי בתאריך 9.9.12 סמוך לשעה 19:20, הגיעו שוטרים לישיבת תורת חיים במושב יד בנימין, בעקבות דיווח על חשד לביצוע עבירות פליליות על-ידי תלמיד הישיבה.

השוטרים החנו את הניידת המשטרתית בסמוך לישיבה ונכנסו פנימה במטרה לאתר אותו תלמיד.

הם ניגשו לנאשם ושאלו אותו אם ראה את התלמיד האמור.

הנאשם שסבר כי השוטרים חיפשו אחר התלמיד במטרה לגייסו לצה"ל בשל השינויים אשר חלו לאחרונה בכל הנוגע לחוק, ובמטרה להבהיר לשוטרים כי אינם רצויים בישיבה ועל מנת שיחשבו פעמיים לפני שיעצרו מישהו בעתיד, נטל הנאשם חפץ חד שטיבו אינו ידוע למאשימה, וניקב באמצעותו שניים מגלגלי הרכב.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם כבן 20 רווק, מתגורר עם הוריו ואחיו בבית שמש. תלמיד ישיבה ללא הרשעות קודמות.

שירות המבחן התרשם מנאשם צעיר שגדל במשפחה בה שררו יחסים מורכבים וחסרה תמיכה משפחתית. הנאשם שלל קיומם של קשיים כלשהם במשפחתו או בחייו. בלט כי מציג תדמית של אדם המתנהל מתוך תפיסה אידיאולוגית תוך ביטוי של תחושת ניכור כלפי המדינה ומוסדותיה וביטוי עליונות וזלזול כלפי תפיסות שונות משלו. ההתרשמות היא כי הצגת תדמית זו מחפה על צורך של הנאשם בהכרה והערכה ומבטאת קושי שלו להתמודד באופן אדפטיבי עם קשייו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה ניכור למוסדות המדינה ובפרט למשטרה לצבא ולרשויות הרווחה וחש נרדף על ידיהם. הנאשם מסר כי אין בכוונתו להתגייס לצה"ל מכיוון שהצבא אינו מתנהל ע"פ חוקי התורה. הנאשם יצר רושם של זלזול ותחושת עליונות. הנאשם מסר כי כאשר מתמודד עם קושי נעזר בהדרכה מרבנים ואין לו צורך בסיוע נוסף.

בהתייחסותו לעבירה הנוכחית, אישר הנאשם את ביצוע העבירה בה הורשע והביע על כך צער. שירות המבחן התרשם כי הנאשם רואה את מעשיו כלגיטימיים בשם היותם מותרים על פי התורה, להבנתו. עם זאת מביע צער על מעשיו מכיוון שמבין שלא סייע בכך לחנך את השוטרים ולא "קירב במעשיו את הגאולה" כהגדרתו וכן בשל הנזק ואיבוד הזמן שנגרם לו בשל ההליכים המשפטיים נגדו.

שירות המבחן התרשם מאדם החי בניכור ממוסדות המדינה ומציג תדמית של אדם השלם ובטוח בדרכו. שירות המבחן התרשם כי תדמית זו מחפה על תחושות של ערך עצמי פגוע, ניכור ובדידות ממשפחתו וסביבתו.

באשר להמלצה, מאחר שטיפול באמצעות שירות המבחן וביצוע צו של"צ מחייבים לקיחת אחריות, הבנת הנזקים שנגרמו מביצוע העבירה ומוטיבציה לשאת בתוצאותיהם, נמנע שירות המבחן מהמלצה.

בהתאם לכך לא בא בהמלצה לעניין אי הרשעתו. שירות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם קנס כספי ועונש מותנה כשילוב בין עונש מוחשי וגורם מרתיע לעתיד.

ב"כ המאשימה טענה כי כתב האישום מתאר אירוע מן הרף הגבוה של עבירת ההיזק בזדון עד כי ניתן לומר שמדובר בעבירה של חבלה במזיד לרכב.

עוד טענה כי הנאשם במעשיו פגע בנציגי החוק האמונים על שמירת החוק ולכן מדובר בעבירה חמורה במיוחד, והוסיפה כי בהתנהגותו של הנאשם יש משום סכנה הן לנהג והן לסובבים את הרכב.

ב"כ המאשימה הפנתה בדבריה לתסקיר שירות מבחן ממנו עולה כי הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו כמו

גם לא מבין את הפסול שבהם, ולמעשה פוטר עצמו בטענה כי מעשיו אינם מנוגדים לדין תורה, והוסיפה כי סוף דבר שירות המבחן אינו תומך בבקשת ההגנה לבטל את ההרשעה.

עוד ציינה ב"כ המאשימה כי שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם קנס ומאסר מותנה בשילוב עונש מוחשי וגורם מרתיע.

לאור האמור לעיל עתרה ב"כ המאשימה לאמץ את המלצת תסקיר שירות מבחן ולהשית על הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות בכפוף לחו"ד ממונה, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למשטרת ישראל בגין הפגיעה בצמיגים. העובדה כי מדובר בגוף שלטוני, אינה פוטרת את הנאשם מהפיצוי עבור הנזקים שגרם.

ב"כ הנאשם סבור מבלי להמעיט מחומרת העבירה, כי לא ניתן להתעלם מנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. מדובר בנאשם כבן 20 שהיה בן 19 בעת ביצוע העבירה, על סף קטינות, נעדר עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית.

ב"כ הנאשם ציין מבלי להצדיק את המעשה, כי מדובר בנאשם עם מנטליות שונה, אשר בצע את המעשים על רקע אידיאולוגי. והוסיף כי תלמידי הישיבה, נערים צעירים, מוסתים ע"י רב הישיבה ולכן מתנהגים באופן בו התנהג הנאשם.

ב"כ הנאשם טען תוך שסמך ידו על הפסיקה, כי ישנה קטגוריית ענישה מקלה יותר למי שהיו קטינים בגירים ביום ביצוע העבירה, כאשר הנאשם נופל לקטגוריה זו ולפיכך יש לנקוט כלפי הנאשם בגישה שיקומית.

ב"כ הנאשם ער לכך שלא ניתן לפעול בגישה שיקומית לגבי נאשם זה, אך בהתחשב במכלול הנסיבות של התיק לרבות העדר תמיכה מצד משפחתו ובשים לב לגילו, סבור ב"כ הנאשם כי להסתפק בענישה הצופה פני עתיד ביחד עם רכיבים נוספים.

הנאשם בדבריו האחרונים בקש סליחה, והוסיף כי הדברים שנכתבו בתסקיר אינם נכונים וכי הוא נמצא בקשר טוב עם הוריו.

הנאשם טען כי דעותיו לא השתנו, אך זו לא הדרך לפעול והוסיף כי מיום ביצוע העבירה לא בוצעו עבירות נוספות.

מעשיו של הנאשם חמורים.

כל אדם זכאי לדעותיו וזכאי להשמיען, אף אם אין הן נושאות חן מלפני האחרים או אף מרבית האחרים. ואולם אין אדם רשאי בשל דעותיו לגרום נזק לגופו, שלומו כבודו או רכושו של האחר.

במיוחד אמורים הדברים משמדובר בפגיעה בסדרי שלטון ומשפט ובענייננו באוכפי המשפט והדין.

תפקידם של השוטרים הוא קשה ולא אחת גם כפוי טובה ושומה על בתי המשפט להגן על השוטרים בתפקידם זה ולמנוע כי הם יותקפו, יוטרדו ו/או כי רכושם יינזק במהלך פעילותם ובשל פעילותם.

בענייננו נעשו המעשים על מנת להתריס בגלוי כנגד השוטרים ועל מנת למנוע מהם בהתרסה מלהמשיך בפעולותיהם, תוך שהנאשם אף מבקש ללמד לקח לבל יחזרו שוב אל הישיבה, דהיינו במעשיו הוא ביקש להטיל חיתיתו על השוטרים.

מתחם הענישה לעבירה זו נע בין מאסר מותנה ושל"צ לשמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

הנאשם הוא אדם צעיר ובעת ביצוע העבירה היה כבן 19 בלבד. הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

הגם שהנאשם הודה באשמה והורשע על פי הודאתו, הרי שכעולה מתסקיר שירות המבחן הודאתו היא חלקית והוא אינו מפנים את משמעותם והשלכותיהם של מעשיו וחרטתו נסובה אודות כך שלא עלה בידו "לחנך" את השוטרים הא ותו לא.

יצוין כי הנאשם הופנה אל הממונה על עבודות השירות למתן חוות דעתו והליך זה השתהה למעלה משנתיים ימים והכל בשל התנהלותו של הנאשם.

תחילה לא התייצב הנאשם בפני הממונה ולבקשתו ולבקשת בא כוחו ניתנו לו הזדמנויות חוזרות ונשנות לעשות כן. כך גם לא התייצב הנאשם בדיוני בית המשפט ולכשהתייצב בפני הממונה, סרב להצעותיו לעבודות שירות בשל, כך טען אמונותיו הדתיות. דהיינו, הנאשם סרב לבצע עבודה במקום בו ישנן גם נשים, והבהיר לבית המשפט כי אפילו בבית אבות יסרב לעשות כן, שכן אין זה "צנוע" להביט אף באשה בת 90.

על אף עמדתו זו המקוממת של הנאשם, הוא הופנה שוב אל הממונה, שמא תמצא לו עבודה התואמת את נסיבותיו המיוחדות, אלא שהנאשם לא התייצב אצל הממונה ואף לא בבית המשפט בהזדמנויות רבות עד כי ההליכים הותלו. ההליכים חודשו עם איתורו של הנאשם.

ייצוגו של הנאשם הוחלף על ידי הסניגוריה הציבורית ובא כוחו החדש טען כי עתה התבגר הנאשם, הקים משפחה והוא מחוייב לה ולאור עתירתה של התביעה, בשלב זה, לאחר התנהלותו המתוארת של הנאשם, לשליחתו של הנאשם אל מאחורי סורג ובריח, עתר לפני משורת הדין להפנות שוב את הנאשם אל הממונה על עבודות השירות.

הנאשם הופנה אל הממונה ולא התייצב אף הפעם ובתיאום עם הממונה ניתנה לו הזדמנות אחרונה, ואזי התייצב וניתנה חוות דעת בעניינו.

לאחר הדברים האלה, חזרה התביעה על עמדתה העונשית, כפי שהובאה לעיל.

ב"כ הנאשם טען כי בזמן ביצוע העבירה היה הנאשם על סף קטינות וכי מאז בגר. אין מדובר בנאשם בעל דפוסי התנהגות עבריינים ועתה לאחר כארבע שנים אין מקום לעתירתה של התביעה. עוד הוסיף כי מאז נישא הנאשם והקים משפחה והוא אב לילדה פעוטה ואף לכך יש ליתן משקל.

לא מצאתי ליתן משקל של ממש לחלוף הזמן, הגם שמדובר בחלוף זמן ניכר מאז ביצוע העבירה. כתב האישום הוגש מיד לאחר ביצוע העבירה. חלוף הזמן רובץ כולו לפתחו של הנאשם ולאופן התנהלותו הפסול ביותר. ברי, כי עתה לא יוכל לטעון כי יש לזקוף את חלוף הזמן לזכותו.

לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם ואת עברו הנקי, כמו גם את הודאתו באשמה. לולא כל אלה, הרי שבמכלול הנסיבות שפורטו לעיל, היה העונש שנגזר עליו חמור מזה שייגזר עליו.

אני גוזרת על הנאשם ארבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות באופן ובמתכונת שהתווה הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 31/1/16.

אני גוזרת על הנאשם שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע.

אני מטילה על הנאשם קנס בסך 500 ₪ או שלושה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים שווים שהראשון בהם ביום 15/5/16 והשני ביום 15/6/16.

כן אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי בסכום של 1000 ₪ למרחב שפלה של מג"ב. סכום הפיצוי יופקד לטובת מרחב שפלה בקופת בית המשפט בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/7/16 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיד.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 14/6/16 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז דרום בבאר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שתערכנה בהן.

כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקת המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

ככל שיש הפקדות במזומן בתיק זה, הרי שבהסכמת הנאשם, ניתן לקזז את הקנס והפיצוי מהפקדות אלה ואת

היתרה - להחזיר לנאשם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א אי"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, במעמד הצדדים.